

μου ἦτον ὡς σεῖς—μόνον ἐκείνη ἦτο ὡραία καὶ δὲν ἦτον ἐνδεδυμένη μαῦρα ὡς σύ».

Αἱ λέξεις αὗται κατέπληξαν τὴν Λαίδην Βέλβιλ, Κλονισμός διῆλθε διὰ τοῦ σώματός της· αἱ χεῖρες της ἔτρεμον, μόλις ἠδύνατο νὰ σταθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν της. Ἔπεσεν ἐπὶ ἐνὸς σοφά· καὶ λαβοῦσα τὸν παιδα ἀπὸ

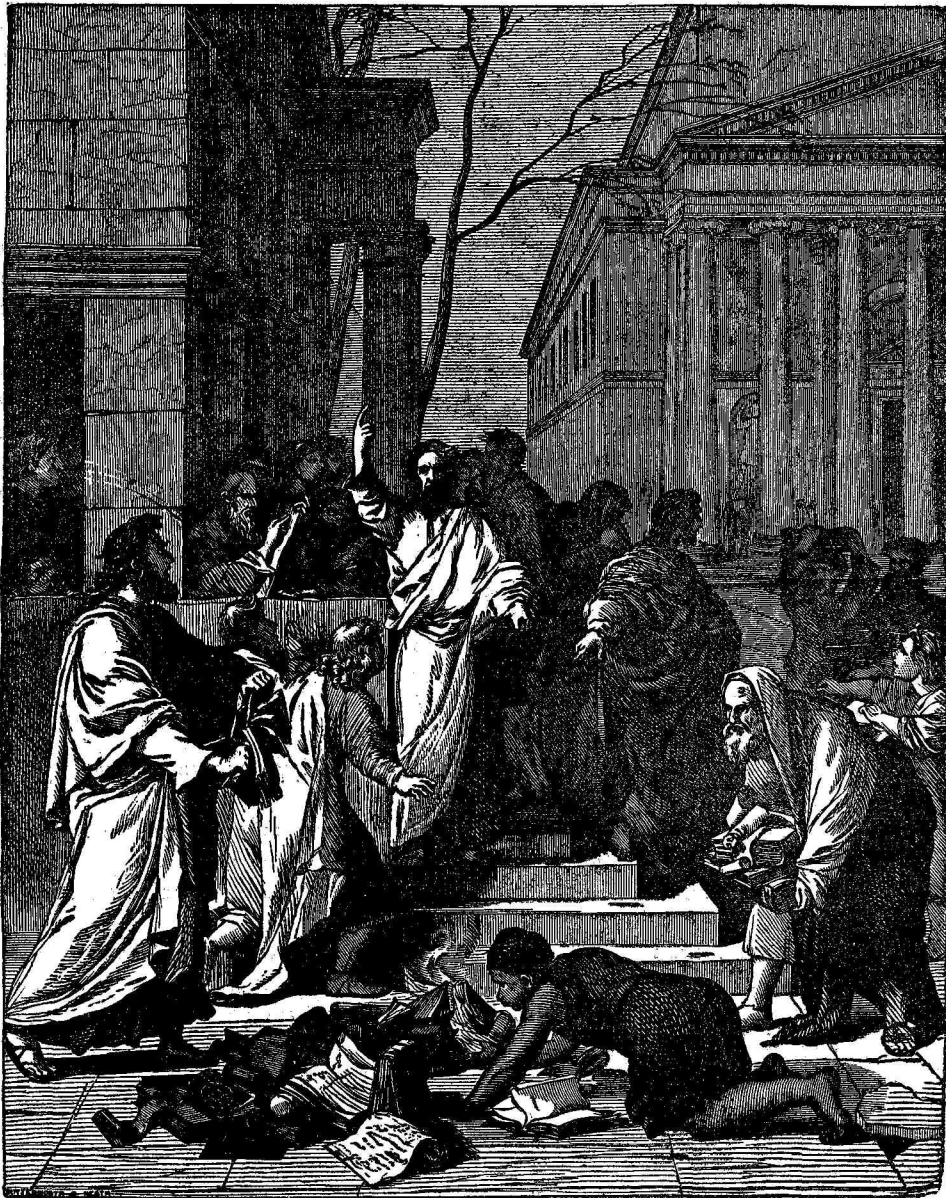
«Διότι οὕτω εἶπεν ἐν τῷ Λόγῳ του».

«Ἐχεις λοιπὸν πεποιθήσιν εἰς τὴν προσευχὴν ;»

«Ναὶ κυρία· διότι ἤδη μὲ ἤκουσεν».

«Εἰς τί ;»

«Ἐζήτησα παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ μὲ καταστήσῃ καλ-
λίτερον, καὶ μὲ φαίνεται ὅτι δὲν εἶμαι τόσῳ κακός

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκων ἐν Ἐφέσῳ.

τῆς μιᾶς χειρὸς, ἔσυρεν αὐτὸν παρ' αὐτῇ, καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν.

«Καὶ οὐδέποτε ὁ Θεὸς σοὶ ἀπήντησε παιδί μου ;»

«Ακόμη κυρία· ἀλλὰ θὰ μὲ ἀκούσῃ μίαν ἡμέραν, εἶμαι βέβαιος».

«Βέβαιος καὶ διατί ;»

ὡς πρότερον. Νῦν πράττω σχεδὸν ὅλα ὅσα ὁ κύριός μου μοὶ ἐπιβάλλει. Ὅταν δύναμαι, ἀναγινώσκω ὀλίγον τὴν Νέαν Διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἀγαθὸς τις κύριος μοὶ ἔδωκεν· προσεύχομαι καθ' ἐκάστην μετὰ χαρᾶς».

«Μετὰ χαρᾶς λέγεις ;»